

מ"ת 6050/04/22 - שאקיל מסעוד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 6050-04-22 מדינת ישראל נ' מסעוד(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 180513/2022

בפני מבקש נגד
כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם
שאקיל מסעוד (עצור/אסיר בפיקוח)

משיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, לפי סעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכות אכיפה ומעצרים) התשנ"ו 1996. המבקש מבקש לבטל את מעצר הבית שהוטל עליו ולהותיר את שאר התנאים.
2. לטענת ב"כ המבקש, הותרת המבקש במעצר הבית, מאז 17.5.22, מהווה פגיעה בו פגיעה קשה, כאשר הוא נמצא כבר מעל 3 חודשים במעצר בית ואינו עובד. המבקש מבקש להתחשב במשך הזמן בו מתנהל משפטו, תוך ציפיה להתארכות ההליכים. המבקש הדגיש כי הינו עומד בתנאי חלופת המעצר, מה שגם מצדיק את ביטול מעצר הבית ואף מוסיף כי הדבר מלמד כי אינו מהווה סיכון.
3. יצוין כי התיק העיקרי קבוע לשיבת הקראה ליום 12/9/22, בעוד זמן קצר, וכי קודם לכן התקיימו 2 דיונים, האחד נדחה לבקשת המבקש והשני נדחה מטעמי בית המשפט.
4. זובי בקשה שניה של המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו. ביום 13/7/22, ניתנה החלטה קודמת בבקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו, על ידי כב' השופטת טפטה גרדי. ההחלטה מפרטת את השתלשלות העניינים בניהול התיק, ממועד מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים ועד למועד מתן אותה החלטה. לא אחזור על האמור בהחלטה מיום 13/7/22, יצוין רק כי על אותה החלטה הוגש ערר, שנדחה. על כך בהמשך.
5. סעיף 52 (א) קובע כי ניתן להגיש בקשה לעיון חוזר " בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". כפי שיפורט להלן, לא נתגלו כל עובדות חדשות בבקשתו הנוכחית של המבקש, לא השתנו נסיבות כלשהן, והבקשה מתמקדת בעיקר בפרק הזמן שחלף מאז מתן ההחלטה בדבר מאסרו של המבקש

באיזוק אלקטרוני.

6. יודגש, והדבר אף נאמר למבקש בדיון, כי לא מדובר בהליך של ערעור על החלטתו המקורית של בית המשפט, לא מיום 17/5/22 ולא מיום 13/7/22, השאלה היחידה בה יש לדון היא האם מאז ההחלטה מיום 13/7/22, נולדו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות. התשובה לכך היא שלילית, וגם הבקשה אינה מלמדת זאת. הטענה כי יש קושי למבקש לשהות במעצר כי "נגמר לו האוויר" אינה טענה שיש בה להביא לשינוי תנאי מעצרו, גם הטענה כי המבקש שומר על תנאי מעצרו אינה מהווה עובדה חדשה או שינוי נסיבות.

7. בית המשפט, בהחלטתו מיום 13/7/22, שקל את השיקולים הרלוונטים הנוגעים לטענות בדבר שינוי נסיבות ומצא כי אין כאלה. מפאת החשיבות, אביא את מסקנתו של בית המשפט, לאחר שסקר את הנסיבות בתיק:

"לסיכום, השיקולים שעמדו ביסוד ההחלטה למעצרו באיזוק אלקטרוני, תקפים כעת, וסבורה אני שלא חלף זמן ניכר, ולא הוכח שהמסוכנות שמשקפת ממנו פחתה או שחל שינוי נסיבות שיש בו להצדיק קבלת הבקשה.

העובדה שהמבקש לא הפר עד היום את תנאי המעצר באיזוק האלקטרוני אין בה, בשלב זה, כדי לאפשר את יציאתו לעבודתו.

כפי שציין בית המשפט בעניין זידאן, רק עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ושחרור לחלופת מעצר, יכול שתישקל, במקרים המתאימים, האפשרות לצאת לעבודה".

8. בית המשפט המחוזי, שדחה, כאמור, את הערר חיזק את דברי בית המשפט וקבע "כי מדובר במי שביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בתיק העיקרי בעודו מרצה עבודות שירות בגין הרשעתו בעבירות דומות, כאשר תלוי ועומד מעל ראשו מאסר מותנה בר הפעלה. אם לא די בכך, הרי שבתסקיר שירות המבחן מיום 10/5/2022 התרשם שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה להישנות עבירות דומות מצדו של העורר ואף להפרת תנאים. בנסיבות, חסד עשה עמו בית משפט קמא משהורה על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

לא ראיתי כי העורר הצליח להצביע על קיומו של אחד התנאים הנדרשים לצורך עיון חוזר כמצוות סעיף 52(א) לחסד"פ. מאז ניתנה החלטת המעצר באיזוק חלפו כחודשיים ימים וברי כי לא מדובר בפרק זמן ניכר המצדיק עיון חוזר בתנאי המעצר. לא הוצגו כל נסיבות שיש בהן כדי להצדיק את העיון החוזר. משכך, צדק בית משפט קמא כשדחה את הבקשה".

9. אין בבקשת המבקש כל עובדה חדשה שיש בה כדי להביא לעיון חוזר בהחלטה שדחתה את הבקשה לעיון חוזר. משך הזמן שחלף מאז ניתנו ההחלטות- חלוף חודש וחצי מאז החלטת בית משפט זה, וחודש מאז החלטת בית המשפט המחוזי, אינו מהווה חלוף זמן ניכר מאז תחילת מעצרו של המבקש, כדי להביא לשינוי תנאי מעצרו.

10. המבקש, כאמור, טען כי יש לשקול, בנוסף לפרק הזמן בו נמצא המבקש במאסר באמצעות איזוק אלקטרוני, גם את התארכות ההליכים. הדיון במעצרו של המבקש התקיים ביום 12/4/22, אז גם הועבר התיק לטיפולו של כב' השופט הבכיר בכר. חודש לאחר מכן, התקיים דיון בפני כב' השופט הבכיר בכר וב"כ המבקש הוא זה שביקש לדחות את הדיון על מנת לצלם את החומר ולבוא בדיון ודברים עם המדינה. לא ברור מדוע הדבר לא נעשה בחודש שבין הדיון במעצר לבין ישיבת ההקראה הראשונה, אולם בוודאי שאין מקום לטעון כי ההליכים מתארכים, כאשר ניתן היה לקיים את ישיבת ההקראה כבר בחודש מאי, וייתכן שאף לסיים את התיק כולו, אם לא אז, מספר חודשים לאחר מכן. המבקש אינו יכול להיבנות מטענה בדבר התארכות ההליכים כאשר הוא למעשה תרם לה.

11. יוזכר כי ישיבת הקראה נוספת קבועה לעוד זמן קצר, ליום 12/9/22, אז גם ניתן יהיה ללמוד האם חששו של המבקש כי ההליכים בעניינו יתארכו יתר על המידה. מכל מקום, החודש שחלף מאז מתן החלטת בית המשפט המחוזי, שאישר את החלטת בית משפט זה, אינו מהווה לטעמי עילה לעיון חוזר ולכן יש לדחות את הבקשה לעיון חוזר.

12. עיון בפסיקה מעלה כי פרק הזמן שחלף מאז החלטת המעצר ועד הגשת הבקשה לעיון חוזר נשקל כרכיב אחד במכלול הנסיבות של התיק. בין היתר, נשקל גם עברו של הנאשם, והמלצת שירות המבחן. שיקול נוסף הוא האינטרס הציבורי ומסוכנותו של הנאשם (ראו למשל מ"ת (עכו) 3788-09-17 מדינת ישראל נ' מוקלד(אסיר), פורסם במאגרים המשפטיים).

13. בהליך נוסף נקבע כי "בנסיבות המקרה דנן, יש במעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום כדי ללמד על מסוכנותו הרבה, מסוכנות שמקורה בנהיגתו של המבקש, ואשר יש לה השלכה לעניין האפשרות לבטוח במבקש בנהיגתו. המבקש נהג, לכאורה, בזמן פסילה ביוזעין, פסילה שניתנה לו בנוכחותו ובנוכחות סנגורו והפקיד רישיון, וכשהוא בלתי מורשה לנהיגה לסוג הרכב, וכשמאסר מותנה תלוי ועומד נגדו; ונוכח מסוכנות העבירות המיוחסות למבקש וחומרתן, ועברו התעבורתי המכביד בותק נהיגה קצר, - גם בהינתן חלוף הזמן מאז מועד החלטת השחרור, אין בנמצא שינוי נסיבות המצדיק להורות על שחרור של המבקש ממעצר בית, ללא פיקוח, כמבוקש". בהליך שם, נדחתה הבקשה לעיון חוזר, שהוגשה 5 חודשים לאחר מתן ההחלטה (מ"ת (חדרה) 3902-05-21 מדינת ישראל נ' חסדיה, פורסם במאגרים המשפטיים).

14. בסופו של דבר, ניתוח המושג "זמן ניכר" שצויין בסעיף החוק, נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט הדין בבקשה, בהתאם לנסיבות כל בקשה לגופה. בבש"פ 6286/06 פלוני נ' מ"י, [פורסם בנבו] (2012), נקבע ע"י כב' הש' מ. חשין:

" נראה כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות

והנפשות."

15. במקרה שלפני, לא ניתן להתעלם ממסוכנותו של המבקש, כפי שבאה לידי ביטוי בעברו: נוהג משנת 2014 והספיק לצבור 8 הרשעות קודמות ביניהן שתי הרשעות חמורות - אחת בגין נהיגה בשכרות ואחריות לתאונה והשנייה בגין נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, וכן עבירות נוספות של עקיפה בדרך לא פנוייה וכדומה, זאת בנוסף לכך כי הינו נושא מאסר בעבודות שירות בתיק אחר, ועונש של מאסר מותנה בו 5 חודשים מרחף מעל לראשו. עוד לא ניתן להתעלם מתסקיר המעצר שניתן בעניינו, שם הודגשה רמת מסוכנות גבוהה, וגם חשש להישנות של עבירות דומות והפרת תנאים.

16. לא התרשמתי כי חלף פרק זמן ניכר, שיש בו כדי ללמד כי מסוכנותו של המבקש פחתה, כך שיש מקום לשנות את תנאי מעצרו באיזוק אלקטרוני. גם הטענה לגבי עבודה הממתינה לו לא פורטה, אלא מדבריו של המבקש ניתן להבין כי לא תהיה לו כל בעיה למצוא עבודה אולם כרגע הוא אינו עובד.

17. בנסיבות אלו, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

מודעת זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"ב, 30 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.